

Magyar Nemzet

R

Alapította

PETHŐ SÁNDOR

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, VI., ARADI-UTCA 10.
TELEFON: 128-428* KIADÓHIVATAL: BUDAPEST,
VI., VILMOS CSÁSZÁR-ÚT 65. TELEFON: 126-726*

ELŐFIZETÉSI ÁRA 1 ÉVRE 37.20 P, FÉLÉVRE 18.60 P,
NEGYEDÉVRE 9.30 P, 1 HÓNAPRA 3.20 P, EGYES
SZÁM HÉTKÖZNAP 12 FILL., VASÁRNAP 24 FILL.

Popovics Milán napirend előtti felszólalására

Kállay miniszterelnök részletesen ismertette a januári sajkás-kerületi és újvidéki eseményeket a képviselőházban

Mielőtt a magyar belpolitikai élet megkezdte volna nyári szünetét, a szokatlanul hosszú ideig üzemben tartott parlamentet a miniszterelnök két igen fontos és nagyjelentőségű nyilatkozata villanyozta fel. Az egyik a MEP keddi esti értekezletén hangzott el, ahol a miniszter-

elnök éles nyíltsággal világította meg Magyarország helyzetét a háborúban, a másik miniszterelnöki felszólalás színhelye a képviselőház volt, ahol Kállay Miklós ismét bebizonyította, hogy a nyílt színpalás és szókimondás embere, mert leplezetlen őszinteséggel ismertette

azokat a sajnálatos eseményeket, amelyek az elsők napjaiban a délbácskai sajkás-kerületben, majd Újvidéken zajlottak le. A miniszterelnöknek ez a két beszéde mélyen-szántó hullámokat vet nemcsak parlamenti körökben, hanem az egész magyar közvéleményben.

honvédséggel, sokan közülük elestek, egy kis részük elmenekült, másik részük fogságba került és néhány nap múlva katonai rögtönítélő bíróság által haldítra ítéltezték és a helyszínen kivégeztették. Ez a dolog lényege, hogy azok, akik a magyar haderő és az állambiztonság ellen felléptek — ezt a magam részéről is le kell szögezmem — elvették méltó büntetésüket. (Helyeslés.) Az egész szabályai esemény katonai szempontból három nap alatt elintéződött. Ami ezután következett, annak részletezésére nem akarok bocsátkozni. Kötelességem azonban leszögezni, hogy a cselekmények során ártatlan emberek és azok vagyona elpusztult.

egyéni és nem a kollektív felelősségen alapszik. Mindig helytelenítem az egyesek által elkövetett bűntetteknek olyan egyénekre való megtorlását, akiknek azokban semmi részük nem volt. Ezek a cselekmények meglazították a Délvidéken élő népesség belső békéjét és a nemzeti összetartozás szilárdaságát. Amit én itt az országgház előtt a miniszterelnök úrtól kérek, csak az, hogy ez a folyamat soha többé és soha sehol ilyen módszerekkel ne ismétlődjen meg. (Úgy van! jobfelől). Ez nem érdeke sem Magyarországnak, sem a magyar történelmi hivatásnak, amelyet a Dunamedencében élő népek között betöltenie kell a közeljövőben. Ezt a célt olyan tudatos állampolitikával lehet elérni, hogy minden nép ottlón érezze magát lakóhelyén. Csak méltányossággal, jóhiszeműséggel és kétoldalú megegyezéssel lehetséges megteremteni a békét és együttműködést olyan népek között, amelyek sorsközösségekben élnek. Erre a nyugalomra és a lelkek megbékélésére Magyarországnak jobban szüksége van, mint valaha. A mostani neház küzdelemben Magyarország is csak úgy tud helytállni, ha a népek és nemzetek közötti harcba jenni tudja tartani a belső nyugalmat, a lelki egységet és népei akaraterejének teljességét a nagy feladatok elvégzésére. Bizem a mai kormány értelmi és erkölcsi erejében, amelynek segítségével megismerem az összes nemzetiségek közötti szükséges lelki nyugalmat.

Popovics L. Milán felszólalása a délvidéki eseményekről

A képviselőház szerdai ülését tíz óra után nyitotta meg Tasnádi Nagy András elnök. Az ülés elején Kállay miniszterelnök betérjlesztette a legfontosabb állami számvetőzők elnökének jelentését.

Az elnök bejelentette, hogy Popovics L. Milán képviselő a nemzetiségi kérdéssel, bizonyos délvidéki eseményekkel kapcsolatban, napirend előtti felszólalásra kért és kapott engedélyt. Ezután Popovics Milán délvidéki szerb képviselő emelkedett szószékre és a következőket mondotta: — Mi odalent a Délvidéken egymástól különböző, több nyelvű, származású és szellemiségű népelemekből alkult népességet alkotunk, amelyeket magasabb állami szempontból mind erősebben egymáshoz kell kapcsolni és közelebb kell hozni az ellentétes érdekek kialakulását. (Helyeslés.) Csupán a különböző érdekek egységülre való feloldását a délvidéki országrészen a nyugodt és tervszerű gazdasági, kulturális és elsősorban a normális életfunkciót biztosító cselekvést. Ezt a törekvést maguknak az állami tényezőknél épűgy, mint a nemzetiségi kisebbségeknek, egyformán kell az állami élet összes megnyilvánulásában kifejezésre juttatni, úgyhogy a különféle nem magyarajkú nemzetiségek magukat a magyar nemzethez tartozóknak és jogukban egyenlőnek érezzék is. (Helyeslés.)

államközösségben mikép tehető lehetővé. A magyar nemzetiségi kérdés mikénti megoldására Kállay Miklós miniszterelnök parlamenti bemutatkozó beszéde folyamán világosabban rámutatott, mint bármelyik más elődje. Helyesen felismerte a tényeket és a tényekkel számolt.

— A nemzetiségi kérdés ma már nemcsak jog és etika kérdése, hanem tulajdonképpen szociális kérdés, amely a legszorosabb összefüggésben van a gazdasági kérdésekkel. A nemzetiségi kérdés megoldása csak akkor lehetséges, ha adva vannak a gazdasági előfeltételek. Gazdasági élettelenség nélkül nincsen nemzetlétesülés sem. Ezért szükséges a gazdasági közösséget alkotó és fenntartó tömegeket céltudatosan összefogni, teljes megértéssel, hogy a többnyelvű és más etnikummal rendelkező, de együttélő állampolgárok ne kerüljenek szembe egymással. Csak akkor modern és európai egy többnyelvű állam politikája, ha a belső zavart az ország határain belül idejekorán elhárítja, ha az országban élő, alkotó, termelő nemzetiségeknek érteletlenül megtagadják az emberi jogát méltóságát, öntudatát és ha végül anyagilag is képtessé teszik őket állampolgári kötelességük teljesítésére.

kül nincsen nemzetlétesülés sem. Ezért szükséges a gazdasági közösséget alkotó és fenntartó tömegeket céltudatosan összefogni, teljes megértéssel, hogy a többnyelvű és más etnikummal rendelkező, de együttélő állampolgárok ne kerüljenek szembe egymással. Csak akkor modern és európai egy többnyelvű állam politikája, ha a belső zavart az ország határain belül idejekorán elhárítja, ha az országban élő, alkotó, termelő nemzetiségeknek érteletlenül megtagadják az emberi jogát méltóságát, öntudatát és ha végül anyagilag is képtessé teszik őket állampolgári kötelességük teljesítésére.

Mi, szerbek, itt vagyunk és itt is akarunk maradni — összes népi sajkásainkkal

— Ennek ilyen formában való hangsúlyozását már csak azért is fontosnak tartottam, mert a Délvidéken élő szerb nemzetiség, amelynek érdekeit hivatva vagyok a magyar országgyűlés előtt képviselni, ez év elején sajnósan, olyan jogszétésnek minősítendő bánásmódban részesült, amely nemcsak gyászba borította lelki és érzelmi világunkat, hanem fizikailag és anyagilag is kétségessé tette életfenntartásunkat. Mind e cselekményekkel szemben, amelyek a délvidéki területeken ez év január végéig, a szabályai, titeli és óbecsei járásban, azután végül Újvidéken lezajlottak, indítatva érzem magamat a t. Ház színe előtt állást foglalni. Mindenekelőtt egy kijelentést tartozom tenni a Ház előtt. A szerb nemzetiség hosszú évszázadokon keresztül együtt élt és együtt harcolt a magyar néppel, ugyanazon az életterületen, amelyet meg kellett nekik védeniük a török invázió ellen. Most újra ebben az életterületen kezd élni, amely ránézve egyedül lehetséges és ezért szükség van arra, hogy a magyar néppel egyetértésben éljen és ezen az egyedül lehetséges úton haladjon. Mi, szerbek, itt vagyunk és itt is akarunk maradni (helyeslés) teljes egészünkben, de engedjék meg, összes népi sajkásainkkal. Tudatában vagyunk helyzetünknek, ezért minél gyorsabban bele akarunk kapcsolódni az új magyar állami életbe és alkalmazkodni az új európai rendhez. Ez természetes fejlődési folyamat, mert sorunkkal a magyar nemzet sorsához vagyunk kapcsolódva. A multban is éreztük a magyar kultúra és a magyar állam érvényesülését. Az állami tényezők meg fognak győződni a jövőben is, hogy a magyarországi szerbek tudják kötelességüket a magyar állammal szemben.

puskátüzet kaptak a csendőrök, közülük öt csendőr elesett, kettő megsebesült. Erre katonai karhatalom igénybevételét kérték Szegedről és másnap, január 5-én páncélos katonai csapatok vonultak ki Zsablyára és az egész szabályai járást körül fogva vonultak a gyanus tiszparti tanyák felé. A szabályai menekülők felvették a harcot a

Kállay nagy beszéde a délvidéki eseményekről

— T. Képviselőház! Olyan kérdés került az ímént a képviselőház elé, amely a magyar közvéleményt, sőt németly vonatkozásban a külföldi közvéleményt is foglalkoztatta. A képviselőház elé került és nem is bánom, hogy ide került, mert ez azután a legelőbb és legelőbbébb éfólatat azon vádák egy részének, amelyek velünk szemben elhangzanak. Nem hiszem, hogy a jugoszláv parlamentben felállított volna egy magyar képviselő és olyan beszédet mondhatott volna (Úgy van! Úgy van! Taps jobfelől és a szélső baloldalon), mint amilyent most Popovics Milán képviselő úr mondott, amely beszédnek megállapításával a kisebbségi, a nemzetiségi kérdésben, nagy vonalban, nemcsak én, hanem azt hiszem, pártunknak minden tagja is egyetért. (Úgy van! Úgy van! Jobb felől és a középen.) A képviselő úr ebben a beszédben lefektette, hogy itt, a Duna medencéjében nemesak magyar célok, hanem közös, nagy emberi célok, európai célok érdekében közös munkára, fejlődésre és megértésre van szükségünk egymás között. En tudom, hogy neki a helyes meglátást, noha mindig hü maradt szerb nemzetiségéhez, ebben a kérdésben az is adja, hogy még régen, a jugoszláv uralom alatt, Belgrádban elnöke és vezetője volt az antibolszvista szövetségnek és így nagyon is látta, tudja és érzi, hogy ami itt történt, az nem a nálunk élő szerbekkel való összekötözés volt, hanem azok az erők játszottak abban jelentős szerepet, amelyek ellen ő annakidején már Jugoszláviában küzdött és vezető szerepet játszott. (Úgy van! Úgy van! a középen.)

A szabályai események

— Egy kívülről jött megindulás következtében ez év január első napjaiban megbomlott a köznyugalom Zsablyán. Két szabályai községi rendőrt ismeretlen tettesek lelőttek. A csendőrség kivonult a tanyákra és üldözőbe vette a rendezárokat. A tanyákból

dotta, bemutatkozó beszédemben leszögeztem. Ma is változatlanul és rendületlenül ezen az állásponton vagyok, abban a biztos tudatban, hogy ez az egyedüli helyes álláspont, amelyen állhatunk, amelyen a magyar nemzetnek állnia kell és állni fog és szinte mellékesnek tartja, hogy mikor fogja ezt valamennyi nemzetiségünk megérteni, mert erejének tudatában teljes nyugalommal várhat arra az időre, amikor ezt valamennyien belátják. A mi államalkotó és abban a nemzetiségeket magunkhoz hívó, segítőársul magunk mellé kívánó szerepünknek ez a megértése, a mi állami erőnk bázisa és mi nyugodtan várhatunk arra az időre, amikor ezt nemzetiségeink saját érdekében mindannyian megértik. (Éljen-zés.)

— A szabályai, illetőleg a délvidéki eseményekkel kapcsolatosan válaszolni óhajtok és szeretném válaszommal ezt a kérdést nyugvóponttra hozni. Méltóztassék megengedni, hogy a dolog precizitása szempontjából talán felolvas-

am az eseményekről szóló hivatalos jelentést:

— Az ezeréves Magyarországnak a teger részét képező és a trianoni békeszerződéssel elszakított Bácskát Magyarország 1941 április havában foglalta vissza Jugoszláviától. Ezen hasműveletek során honvédségünk a szerb haderővel szórványosan kisebb harcokat vívott, melyeknek eredményeként a szerb csapatokat részben leszerelték, a Dunától délre eső területre, részben sok foglyot ejtett és a Délvidékre esztelnik bandáktól gyorsan meglibo-

— Az így végrehajtott hadművelet alatt velünk szemben békes magatartást tanúsító polgári lakosság semmi baja sem történt. Honvédségünk a délvidéki lakosságot a hagyománygyal szentistváni gondolatától áthatott magyar kormánytól nyert utasításoknyel mérten, a szó teljes értelmében a nemzetiségre való tekintet nélkül igazi testvéri szeretettel ölelte keblére. (Úgy van!)

Bánati és ószerbiai partizánok Dél-Bácskában

— Közvetlenül a visszafoglalás után hónapokon át a Délvidéken csend és rend uralkodott.

— Néhány hónap múlva azonban a Bácskában lakó szerbek közül — valószínűleg engesztelékeny magatartásukat félreértve — többen a magyarsággal szemben különböző terrorcselekmények elkövetésére ragadtatták magukat. Ugyanakkor a kommunista propaganda útján is felbujított elemek nagyarányú szervezkedésbe kezdtek és a magyar lakosság lemészárlásával fenyegetődztek. (Úgy van! Úgy van!)

Terrorisztikus és szabotázs-cselekmények egyre nagyobb méreteket öltöttek. Így nap-nap után felgyújtott kazánokat és raktárakat, elválták vasúti távbeszélő hálózatot, megrongálták a vasúti pályatesteket, tovább rálőttek az ezek helyreállítására kiküldött közegeinkre. Kísiklatták vasúti szerelvényeinket és leállították egyes helyeken a vasúti forgalmat.

— Mindezekben kívül határtalan vakmerőséggel megtámadták és leölték közbiztonsági közegeinket.

— A bácskai szerb kommunista ele-